

**Nr 302.**

Av herr **Staxäng**, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning om anslag till bidrag till skogsvårdsstyrelserna*.

Skogsstyrelsen yrkar i nionde huvudtiteln punkt 179 att 12 biträdande länsskogvaktartjänster inrättas i Cf 10—Ce 12. I motiveringen till detta yrkande framhåller skogsstyrelsen, att trots en restriktiv behandling av önskemål om personalförstärkningar i allmänhet, är det nödvändigt »att ett mindre antal tjänsteförändringar och löneförbättringar omedelbart vidtagas för att det över huvud taget skall bli möjligt för skogsvårdsstyrelserna att i *den alltmör skärpta konkurrensen om arbetskraften* förvärva och behålla dugande personal». Detta gäller i särskilt hög grad rekryteringspersonal.

I en motion av landets länsjägmästare till Sveriges skogsvårdsstyrelser **förbunds årsstämma** (7 december 1951) framhålles huru biträdesverksamheten (med åtföljande råd och anvisningar till skogsägarna) blivit skogsvårdsstyrelsernas mest arbetskrävande uppgift och till följd härav i avsevärd **utsträckning** kommit att överflyttas på förmanspersonalen, på vilkens kvalifikationer därför allt större krav måste ställas. Det är redan av denna anledning nödvändigt, att en avsevärd del av förmanspersonalen har skogsskoleutbildning, vilket framstår som än viktigare, då dessa normalt utgöra rekryteringsbas för länsskogvaktarkåren.

På grund av otillfredsställande anställnings- och avlöningsförhållanden hotar emellertid rekryteringen av förmanspersonal från skogsskolorna att helt avstanna. Av 59 st. under åren 1947—51 hos 22 skogsvårdsstyrelser anställda nyutexaminerade skogvaktare voro den 1 november 1951 endast 16 st. kvar. Hela antalet förmän hos dessa skogsvårdsstyrelser var då 738. Dessa förhållanden medföra ej blott svårigheter för dagen utan innebära även på lång sikt ett hot mot kvaliteten på länsskogvaktarkåren. Om viss del av den skogsskoleutbildade rekryteringspersonalen kunde anställas som extra biträdande länsskogvaktare skulle utan tvivel skogsvårdsstyrelsernas möjligheter att hävda sig i konkurrensen avsevärt förbättras.

Skogsstyrelsen har i sin framställning om inrättande av de föreslagna 12 tjänsterna framhållit, att detta är ett *absolut minimum* och tjänsterna böra ses som de mest angelägna av ett stort antal dylika rekryteringsbefattningar. De avse till stor del att tillgodose behovet av personal för undervisning och utbildning i skogsarbete. Någon större kostnadsökning är det ej fråga om, eftersom det till viss del rör sig om befattningar, som redan

inrättats under innevarande budgetår eller tidigare, varvid omkostnadsanslaget tagits i anspråk.

Departementschefen är icke beredd att tillstyrka medel till flera än åtta nya befattningshavare. Med hänsyn till att undervisnings- och utbildningsarbetet på detta område är beroende av om *medel* ställas till förfogande för inrättande av dessa tjänster är det nödvändigt att en ökning av anslaget sker med 26 000 kronor, så att samtliga av skogsstyrelsen föreslagna ifrågasvarande tjänster kunna inrättas.

Med stöd av vad som ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte till Skogsvård m. m.: Bidrag till skogsvårdsstyrelserna: Avlöningar för budgetåret 1952/53 anvisa ett förslagsanslag av 7 349 000 kronor.

Stockholm den 25 januari 1952.

*Ernst V. Staxäng.*